

АТОМНИК УКРАЇНИ

№17 (751) 16 квітня 2015 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

АТОМПРОФСІЛКА УКРАЇНИ НАПОЛЯГАЄ

Управляти ядерною галуззю мають кваліфіковані кадри

Прем'єр-міністру України
Яценюку А.П.

Секретарю РНБО України
Турчинову О.В.

Про створення окремого органу державного управління з питань атомної енергетики та промисловості України

На V Пленумі ЦК Атомпрофспілки 19 березня 2015 року представниками трудових колективів атомних електростанцій та підприємств атомної промисловості України вкотре було наголошено на необхідності посилення уваги держави до проблем, які сьогодні потребують термінового розв'язання для забезпечення належного функціонування галузі. Основні проблемні питання були порушені перед Міністром енергетики та вугільної промисловості України Демчишином В.В., який брав участь у роботі Пленуму і з яким було досягнуто домовленості про проведення окремої наради.

Але учасники Пленуму категорично наполягають на вирішенні питання, яке вже тривалий час неодноразово порушується на всіх рівнях, стосовно створення окремого органу державного управління з питань атомної енергетики та промисловості.

Після останньої реорганізації до функцій Міненергосугілля належать вкрай важливі напрями економіки: вугільна та нафтогазова галузі, традиційна та атомна енергетика, електротехнічна та атомна промисловість тощо. За таких умов питання розвитку ядерної галузі практично не вирішуються, відсутня стратегічна політика стосовно подальшого функціонування атомних блоків, виведення їх з експлуатації після закінчення ресурсу, не відпрацьовано системний підхід до створення ядернопаливного циклу. Дедалі більше загострюються проблеми на підприємствах атомної промисловості: ДП «Східний ГЗК» та проммайданчик у м. Дніпродзержинськ.

Атомпрофспілка наполягає на професійному та кваліфікованому керівництві галуззю і вважає, що функції її управління та організації розвитку мають бути сконцентровані в окремому державному органі.

З повагою

Голова Атомпрофспілки

В.О. Матов

м. Київ, 25 березня 2015 року. №01-10-80

Медичне забезпечення атомників — головний критерій безпеки ядерних об'єктів

7 квітня 2015 року, за ініціативи лідерів Атомпрофспілки України, відбулася зустріч з народним депутатом Верховної Ради України Сергієм Капліним, з яким Федерацією профспілок України від імені лідерів членських організацій укладено угоду про співпрацю.

Основна проблема, що порушувалася на зустрічі, — питання підпорядкованості та джерел фінансування спеціалізованих медико-санітарних частин (СМСЧ).

Учась у перемовинах з боку Атомпрофспілки брали Голова Атомпрофспілки Валерій Матов, заступник Голови Атомпрофспілки Павло Прудніков та Представник Атомпрофспілки у Чорнобильській об'єднаній організації Микола Тетерін.

Сторони домовилися, що найближчим часом Сергій Каплін посприє в організації та проведенні у стінах Верховної Ради України круглого столу на тему «Організація та фінансове забезпечення діяльності СМСЧ» за участю народних депутатів України, голів парламентських комітетів, Міністерства фінансів України, Мінохорони України.

На засіданні круглого столу, за домовленістю сторін, будуть запрошені керівники СМСЧ та лідери Атомпрофспілки.

Довідково. Очільник МОЗ України Олександр Квіташвілі, який пообіцяв «швидкі і якісні реформи» в галузі охорони здоров'я, які також

зачіпають СМСЧ і можуть негативно позначитися на їх діяльності, на цьому етапі звільнив керівництво всіх департаментів Міністерства охорони здоров'я.

Нещодавно він повідомив, що почалася повна реорганізація очолюваного ним відомства. Зараз у процесі реорганізації перебувають три департаменти. Кілька людей написали заяви про звільнення за власним бажанням. У їх числі і заступник міністра Альона Терещенко. Решта чекають завершення реорганізації і поки що не працюють.

7 квітня, під час круглого столу, що відбувся в готелі «Прем'єр-Палац» у Києві, на запитання щодо перебігу процесу реформування міністр зазначив, що «реформа лише розпочалася, важко роздобвати те погане, що протягом 25 років зацементувалося, однак потрібно відходити від радянських структур і переходити на нормальну роботу». Він також повідомив, що найближчим часом міністерство проведе співбесіди з кандидатами на посади керівників департаментів.

ЗАПОРІЗЬКА АЕС — АТОМНА МАРКА УКРАЇНИ

Нагородження працівників Запорізької АЕС в зв'язі зі знаменательним подією — вироботкою трильйона кВт/ч електроенергії

ОДИН ТРИЛЛІОН КИЛОВАТТ-ЧАСОВ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ — НЕ ПРЕДЕЛ!

Іменно стільки вироботала Запорізька АЕС з початку експлуатації

Це знакове подія відбулася 29 березня в 11 годин 40 хвилин. Вироботка електроенергії Запорізькою атомною електростанцією з дня введення в експлуатацію першого енергоблоку перевищила 1 трлн кВт/ч. Мировий рекорд установлений! Заметьте, що такими показателями можуть гордитися не багато мирових об'єктів електроенергетики, і Запорізька АЕС першої середі електростанцій теплової і атомної генерації досягла такого результату.

Один трильйон кВт/ч — красива і красномовна цифра. Це фактично повне забезпечення електроенергією Запорізької області на протязі 122 лет, а всієї України — на протязі 7 лет. Це більше 300 млрд. грн. в діючих цінах на електроенергію

для населення України, що становить майже 65% бюджету країни на 2015 рік.

Знаменательний рубеж пройден атомною станцією за 30 с невеликим лет, напередодні другої, не менше пам'ятної дати — 1 березня, 35 лет назад, в фундамент майбутнього енергоблоку був закладений перший кубометр бетону.

Сьогодні Запорізька атомна електростанція — найбільша АЕС в Україні і в Європі. Шесть енергоблоків загальною потужністю в 6000 МВт роблять її головним поставщиком електроенергії: щороку вона генерує майже п'яту частину загальної вироботки електроенергії в країні, користуючись якою живуть і працюють більше 9 мільйонів людей.

(Окончание на 2-й стр.)

МІЖНАРОДНА ПРОФСІЛКОВА СОЛІДАРІСТЬ

Вильнюс підтримує Україну на всіх фронтах

25–26 березня в Литві відбулося засідання Северо-Восточного Округу EPSU (Європейської Федерації Профспілок Общественного Сектора), до якого входять членські організації EPSU з України. Це уставне заходження, на якому підводяться ітоги роботи за рік, намечаются плани і вивчається досвід профспілкової роботи в Україні, яка проводиться цим заходженням при підтримці EPSU.

Важна ще одна складова таких заходжень — це розвиток солідарності в Окрузі. В заходженнях прийняли участь профспілки Армєнії, Білорусії, Естонії, Грузії, Латвії, Литви і України. Генеральний секретарь EPSU Ян Виллем Гудриан представив на цій зустрічі декілька актуальних презентацій.

Валерій Матов, член Исполкома EPSU, прийняв активне участь в роботі заходження.

(Окончание на 2-й стр.)

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

За жертвовність і любов до України

Таку назву має медаль, якою напередодні Великодня у Свято-Михайлівському Золотоверхому монастирі у Києві Єпископ Агапіт за дорученням Святейшого Патріарха Київського та всієї Руси-України Філарета нагородив провідного економіста дирекції з інформаційно-аналітичного забезпечення ДП НАЕК «Енергоатом» Ірину Шевченко.

Зворушливими і щирими словами звернувся Єпископ Агапіт до усіх, хто зібрався того дня у соборі, щоб привітати Ірину. А це були колеги по роботі, друзі, родина, які не тільки під-

тримують, а й допомагають у її нелегкій та жертвовній волонтерській діяльності. «Ми відзначаємо Ірину Валеріївну за любов до України, за працю на благо нашої держави у цей не-

легкий час, коли на сході Вітчизни іде війна, — сказав Єпископ Агапіт. — За минулий рік і за цей також ми дуже багато пережили різних подій — важких, скорботних. Це велике випробування кожного із нас як українця, випробування нашої свідомості, нашої особистості. Господь через нас випробує і нашу українську державу на те, чи ми єдині, чи є ми справжніми патріотами, чи любимо ми свою землю, культуру. І незважаючи на все те, що зараз відбувається, ми повинні сприймати це як волю Божу. Тому що незалежність нашої Батьківщини ми отримали свого часу як дар Божий, без жодної краплі крові, без війни. Але я не помилюся, сказавши, що ми не вшанували належним чином цей дар Божий і це призвело до тих подій, які відбуваються зараз. Але ми не повинні втрачати віри, а повинні сподіватися на майбутнє, довести, що ми гідні своєї самостійної держави, гідні звання українця не просто на словах, а на ділі.

(Закінчення на 3-й стор.)

ВОЛОНТЕРСЬКА ГРУПА АТОМПРОФСІЛКИ

Картка Приватбанку для перерахування грошових коштів: 5168 7556 0260 5202
Отримувач: Коваль Сергій Леонідович (050) 539-78 49
Координатор групи: Прудніков Павло Вікторович (067) 231-82-96

МІЖНАРОДНА ПРОФСПІЛКОВА СОЛІДАРНІСТЬ

Вильнюс підтримує Україну на всіх фронтах

(Окончание.

Начало на 1-й стр.)

Встречу открывала Председатель Профсоюза работников здравоохранения Литвы Алдона Баублите. Украинская делегация поблагодарила руководство Литвы и, в первую очередь, Президента Литвы Даю Грибаускайте за активную и однозначную поддержку Украины на европейском и международном уровне.

В начале встречи участники обсудили деятельность и политические события в регионе, представили краткую информацию по деятельности каждого профсоюза Округа, был заслушан доклад Женского комитета по проблемам, связанным с обеспечением гендерного равенства. Участники поделились опытом профсоюзных действий в решении проблемных вопросов в 2014 году.

Сотрудник EPSU Ричард Понд представил современную презентацию об опыте органайзинга и привлечения новых членов в профсоюзы ЕС.

Ян Виллем подготовил содержательное выступление на тему Соглашения о трансатлантическом торговом-инвестиционном партнерстве между США и ЕС (ТТІР), ЕС и Канадой (СЕТА). Соглашения касаются также Украины и Молдовы.

Он проинформировал о противодействии либерализации общественных услуг европейскими профсоюзами. (Материалы о соглашениях — на сайте Атомпрофсоюза).

На встречу была приглашена Генеральный секретарь Литовской Конфедерации профсоюзов (LPSK) Янина Матуйзене, которая рассказала о работе Конфедерации и социальном диалоге в Литве. Нужно отметить, что в такой маленькой стране на национальном уровне действует три профцентра: Конфедерация профсоюзов Литвы (LPSK), Конфедерация труда и «Солидарумос». Для усиления профсоюзного движения они сумели скоординировать свою работу, начиная с 2007 года.

LPSK представляет 26 отраслей, 69 000 членов, то есть 10% от числа работающих в Литве. Население Литвы сегодня насчитывает 2.929 человек. Миграция за последнее время составляет 600—700 тысяч человек.

Проблемы Литвы на национальном уровне аналогичны с украинскими. Минимальная заработная плата составляет 300 ев-

ро, ожидается повышение до 325 евро. Почасовая оплата — около 1 евро (в сравнении с Германией 8,5 евро в час). Средняя зарплата — 714 евро.

Правительство подготовило проект нового Трудового кодекса, поскольку нынешний кодекс, действующий с 2002 года, считается устаревшим. Профсоюзы Литвы выражают обеспокоенность антисоциальной направленностью проекта Трудового кодекса. Они уже наработали и отправили замечания профсоюзам к проекту Трудового кодекса. Также эти наработки были представлены всем участникам встречи.

На заседании был приглашен Альгирдас Сисас, Вице-спикер Сейма Литвы, член Социал-демократической партии, выходец из профсоюзов. В своем выступлении он отметил, что в Литве самые низкие показатели в Европе по зарплате и пенсиям. В этом году Литва заложила в бюджет 350 миллионов евро на увеличение пенсий и зарплат; 100 миллионов евро выделено на армию.

Он отметил, что с целью принятия нормального Трудового кодекса профсоюзам и работодателям необходимо достигнуть консенсуса. В стране актуальны вопросы занятости, борьбы с бедностью, — 170 000 граждан получают заработную плату ниже минимальной и не имеют доступа к системе социального страхования. Безработица составляет 13%, развит теневой сектор.

Огромная проблема для государства — создание новой модели социального страхования. Готовится закон о военнообязанных. В связи с тем, что в стране не хватает рабочей силы, готовится соглашение с Украиной на эту тему.

Проблемы развития постсоциалистических стран и реформирование деятельности профсоюзов во многом сходны.

В общем, заседание прошло на высоком организационном уровне, было познавательно и полезно. Огромную работу по подготовке встречи провели литовские коллеги и координатор EPSU в Украине Василий Шилов.

Проведение Окружной встречи в 2016 году запланировано провести в Республике Беларусь. **Надеюсь, что к этому времени в Украине прекратится война и все силы будут направлены на созидание.**

ЗАПОРІЗЬКА АЕС — АТОМНА МАРКА УКРАЇНИ

ОДИН ТРИЛЛІОН КИЛОВАТТ-ЧАСОВ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ — НЕ ПРЕДЕЛ!

Іменно столько выработала Запорожская АЭС с начала эксплуатации

(Окончание.

Начало на 1-й стр.)

В течение трех десятилетий коллектив атомной электростанции успешно выполняет и перевыполняет производственные задания, с высоким профессионализмом проводит ремонтные кампании, используя передовой опыт и лучшие мировые практики, осуществляет работы по реконструкции и модернизации, направленные на продление ресурса оборудования, а, в конеч-

ном счете, на продление ресурса эксплуатации энергоблоков. И все это время идет работа над совершенствованием безопасности, уровень которой ежегодно подвергается строгой международной экспертной оценке.

Запорожская АЭС — оплот энергетики Украины. Безопасность и культура безопасности, как главная ее составляющая, подтверждаются надежностью работы энергоблоков и многолетним опытом эксплуатации.

Интервью по поводу

Федор КРАСНОГОРОВ, главный инженер Запорожской АЭС:

— За этой цифрой стоит огромный труд как ремонтного, так и технического персонала Запорожской АЭС. В конечном итоге станция добилаесь того результата, который изначально был перед нею поставлен, — это безопасная выработка электроэнергии, обеспечение энергетической безопасности нашего государства. И я от души поздравляю с этим событием весь персонал станции. Уверен, что сегодня у нас есть возможности и предпосылки для того, чтобы ЗАЭС смогла выработать еще один триллион кВт/ч электроэнергии!

Николай ЗАХАРОВ, председатель профкома Запорожской АЭС:

— Поздравляю весь коллектив атомной станции с этим достижением! 1 триллион — это серьезный рубеж, который атомная станция преодолела благодаря высокопрофессиональному труду всех работников атомной электростанции! Желаю так же высоко держать планку производственных показателей! Здоровья, счастья и успехов!

Николай ЗАХАРОВ, председатель профкома Запорожской АЭС:

— Сегодня мне вспоминается декабрь 1984 года. За плечами был огромный объем труда над пуском первого энергоблока. Это и работы по реакторной установке, и первый толчок турбины... С тех пор прошло более 30 лет, но, как будто в зеркале, вижу перед собой лица всех, кто тогда работал. Многие из них на станции и сегодня. Атомная станция, созданная усилиями и знаниями энергетиков, трудится на благо людей и страны, и ты ощущаешь себя частью очень важного, ответственного процесса.

Выработка первого триллиона — это огромное достижение. Спасибо большое всем, кто принимал участие в строительстве станции, начал ее эксплуатацию, работает на предприятии и сегодня. Это огромный труд и огромная ответственность.

Николай БАБЕНКО, начальник ЭРП ЗАЭС:

— Для меня первый триллион — это победа, которая стала возможной благодаря качественным, досрочным ремонтам. Каждый год мы экономим более десятка суток, и этим вносим весомый вклад в энергетику страны. Именно грамотное проведение ремонтных кампаний дало нам возможность досрочно праздновать выработку первого триллиона кВт/ч электроэнергии. Коллектив ЭРП с оптимизмом смотрит в будущее. Мы настроены на эффективную работу. Желаю всем здоровья, мирного неба над головой и удовольствия от результатов своего труда!

Петр ЗАНЫБОРЦ, начальник электроцеха ЗАЭС:

— Честно говоря, еще до конца не осознал масштабы этого события, хотя его значимость трудно переоценить не только для нашего предприятия, но и для всей страны. Особенно, в сегодняшней, не простой для Украины обстановке. Понимаю, что первый триллион — это заслуга всего коллектива, его вклад в стабильную работу станции. Приятно осознавать, что такая-то часть в общем деле вложена и коллективом электрического цеха. У меня только одно пожелание Запорожской АЭС — продления ресурса энергоблоков, чтобы и в будущем здесь могли работать и наши дети, и наши внуки!

Медаль изготовлена из меди в двух вариантах с золотым и никелевым покрытием. Диаметр — 60 мм. Первоначальный тираж — по 50 штук каждого вида, отчеканена в Киеве, на специализированном предприятии, известном высоким качеством своей продукции, признанном многими зарубежными заказчиками

Медаль «Запорожская АЭС»

Медаль выпускается в честь важных событий, поэтому их можно назвать историческими документами. Это тоже произведение искусства, только медальерного. Человек с фантазией сможет даже почувствовать, что медаль живая — ведь где-то там далеко, за поверхностью медали видны живые люди, с их трудом, стремлениями, победами и неудачами. Можно взять медаль в руки, внимательно рассмотреть, обнаружить какие-то необычные детали, которые автор внес в свое творение.

Медаль, посвященная Запорожской атомной электростанции, вышла в свет буквально накануне. На ее аверсе изображены энергоблоки ЗАЭС и указано, что она посвящена 30-летию юбилею станции. Здесь необходимо отметить, что изображения на медалих не являются фотографиями в металле. На медали нужно показывать самое важное и убирать то, что мешает его видеть, удалять большую часть деталей и все же оставлять некоторые, ведь именно детализация делает медаль красивой. Ограниченность площади не позволяет показать все, даже, порой, очень важное — чем-то приходится жертвовать. Этот творческий процесс называется стилизацией.

На реверсе изображен блочный щит управления и оператор реактора, который внимательно смотрит на панель управления. Опытный взгляд даже сможет определить, на каком блоке это происходит. Здесь же дана практически вся информация о станции — годы пусков блоков и их мощность, эмблема станции, ее место в энергетике Украины и Европы. Кроме того, указано знаменательное событие — выработка Запорожской АЭС триллиона киловатт-часов электроэнергии. Таким образом, медаль является памятной и юбилейной одновременно.

В этой медали воплощен труд многих тысяч людей, которые проектировали, строили, монтировали и пустили станцию. Людей, которые эксплуатировали ее в течение тридцати лет и выработали уникальное, даже в мировом масштабе, количество электроэнергии.

Здесь наши время, силы, нервы, радость побед и переживания из-за неудач — здесь почти вся наша жизнь. Я не знаю других вещей, которые были бы одновременно такими миниатюрными, такими красивыми и воплощали бы в себе так много.

Алексей КОВЫНЕН

ЗАКОНОДАВЧІ НОВАЦІЇ

Покарання за ухилення від мобілізації

Верховна Рада ухвалила Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», що запроваджує кримінальну відповідальність за ухилення від мобілізації.

Відповідний документ підтримали 238 із 335 народних депутатів, зареєстрованих у сесійній залі. Цим законом внесено зміни до Кримінального кодексу України. Так, вводиться нова стаття 336-1, яка передбачає, що ухилення від проходження служби цивільного захисту в особливий період чи у разі проведення цільової мобілізації карається позбавленням волі на строк від 2 до 5 років.

СОЦІАЛЬНА НЕРІВНІСТЬ — ЗАГРОЗА НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ ДЕРЖАВИ

Із заяви Федерації профспілок України щодо справедливого оподаткування

ФПУ послідовно та цілеспрямовано обстоює позицію про те, що реформування податкової системи України має відбуватися за обов'язкової участі всіх соціальних партнерів у напрямі забезпечення справедливого оподаткування і недопущення посилення податкового тиску на доходи незаможних верств населення, враховуючи загальносвітові тенденції, зокрема директиви ЄС.

Федерація профспілок України підтримує позицію Європейських профспілок, які у спільній заяві:

— закликали до податкової справедливості, вимагаючи нових національних і європейських дій, спрямованих на припинення ухилення від сплати податків, закриття податкових гаваней і відмови від агресивного податкового планування;

— зазначили, що в той час, як уряди скорочують витрати і змушують звичайних людей збільшувати свої витрати при заробітній платі, яка не зростає, деякі багаті люди і транснаціональні корпорації не сплачують справедливої частки податків.

Під час національних консультацій з Порядку денного глобального розвитку після 2015 року, які відбу-

лися у 88 країнах усіх континентів, питання створення справедливої системи оподаткування було визнано головним інструментом для зменшення існуючої різниці між багатими та бідними.

Сьогодні в Україні проблеми податкової несправедливості та дискримінації в оподаткуванні трудящих доходів працівників у вигляді заробітної плати набули крайньої гостроти, провокуючи стрімке зростання соціальної нерівності.

За даними різних експертів, розрив між доходами багатих та бідних громадян України сягнув до 40 разів, що становить загрозу національній безпеці держави та соціальної стабільності.

Така невтішна картина є результатом проведення в Україні неефективної податкової політики, яка не тільки не забезпечила належний рівень соціального захисту населення, а й спровокувала масову міграцію працівників за кордон.

«Цей великий успіх учергове демонструє професіоналізм, уміння, якісну і безпечно працю всього трудового колективу підприємства, яке було і є флагманом атомної генерації в Україні і Європі, зазначає у своєму вітальному слові з нагоди нової трудової перемоги запорізьких атомників Голова Атомпрофспілки України Валерій Матов.

Поряд зі зміцненням виробничого потенціалу адміністрація і профспілковий комітет підприємства душею вболівають про створення належних умов та підвищення рівня охорони праці, вирішення соціальних питань трудящих.

Бажаю працівникам Запорізької АЕС, незважаючи на складнощі часу, впевненості у завтрашньому дні, стабільності у роботі і гідної заробітної плати. Щоб у сім'ях кожного з вас оселилися мир, злагода і добробут!»

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

За жертвовність і любов до України

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

І саме такі люди, як ви, Ірино, як мільйони інших в Україні, своїм особистим прикладом доводять, що вони справді люблять свою державу, землю, культуру, свій народ. І у цей нелегкий час допомагають і нашим військовим, і добровольчим батальйонам, і тим українцям, які потерпають на сході держави. Я із задоволенням хочу виконати цю почесну місію з благословення Предстоятеля нашої церкви Святейшого Патріарха Філарета і нагородити вас медаллю за любов до України і жертвовність. Ця нагорода є заохоченням і підбадьоренням, вона додає духу для того, щоб працювати ще більше, робити добрі справи і надалі. Нехай Господь благословляє вас у вашому подальшому служінні на благо церкви і нашого українського народу».

Єпископ Агапіт прочитав молитву за Україну, за об'єднання усіх нас і захист від ворогів, від тих, хто йде війною, помолвився за військовослужбовців, які сьогодні на передовій захищають кордони нашої держави. Саме їм і допомагає нині Ірина Шевченко, волонтерська діяльність якої почалася з Майдану, під час Революції Гідності. Уже 2 грудня на зібранні їхнім невеликим колективом кошти були закуплені медикаменти і доправлені тим, хто їх потребував.

«Наш колектив — це команда однодумців, — каже Ірина. — Я дуже щаслива, що маю таких ширих і небайдужих колег, бо сама б не впоралася. Ми носили на Майдан і їжу, і одяг, і ліки. Коли почалися трагічні події на вулиці Грушевського у Києві, щодня після роботи їхала туди... Я постійно себе тоді запитувала, як, власне, і зараз, чим ще можна допомогти,

окрім того, щоб віддати кошти. А робити можна багато речей, навіть не витрачаючи фінансові ресурси. Ті ж листи підтримки і вдячності писати нашим захисникам. На Новий рік ми стільки вітальних листівок підписали хлопцям на передові! Можна плести маскувальні сітки, заготовляти сушені овочі... Всього й на перелічку. У під'їзді нашого будинку ми також збирали посилки для бійців, діти малювали малюночки нашим захисникам. Один сусідський хлопчик на такому малюночку написав номер свого телефону. І як потім розповідала його мама, солдат зателефонував її сину, щоб подякувати за оберіг. Дитина розчулилася до сліз».

Найчастіше волонтери НАЕК «Енергоатом» передають усе зібране для бійців на передову через працівника Компанії Олександра Махна, який постійно їздить у зону проведення АТО. Працювали вони і з волонтерськими організаціями «Допоможи допома-

гати» Юлії Смирнової та «Народним тилом». Працюють і з волонтерами, яких багато на усіх АЕС України.

Однодумцем Ірини Шевченко є і її чоловік Ігор Анатолійович, який також працює в НАЕК. Донечки, 16-річна Дар'я та 7-річна Ксенія, теж підтримують маму. «Власне, чим я жертвую, так це сім'єю, донечки мої часто маму свою не бачать поруч», — каже вона. Ірина народилася у Коломиї, обожнює це місто, має там рідню, часто буває в Західній Україні. Там на зупинках транспорту і досі залишилися написи: «На Майдан!». У глибині душі такі емоції вирують, коли бачить це...

Є у Ірини Шевченко велике бажання поїхати у зону АТО, поспілкуватися з тими героїчними чоловіками, які захищають Вітчизну. Та не наважується попроситися до переповненого вантажем буса, адже розуміє, що може зайняти чиєсь місце, що там потрібні міцні волонтерські руки. А що вона зможе — тендітна жінка.

«Наша Ірина — справжній боєць тилу, волонтер і громадський активіст, — каже її колега та керівник, директор з інформаційно-аналітичного забезпечення Наталя Власюк. — Вона була активним учасником Майдану під час Революції Гідності, сьогодні безпосередньо опікується хостелом для воїнів АТО на вул. Михайлівській у Києві, допомагає Ірпінському та Київському військовим госпіталям, організовує заходи щодо придбання бійцям форми, теплих речей, продуктів харчування, ліків, підтримує посилками та грошовими переказами родини героїв АТО. Її потенціал, активна життєва позиція допомагають не лише перемозі на сході, а й перетворюють окремих «диванних філософів» на свідомих патріотів України. При виконанні кожної волонтерської справи вона генерує практичні і корисні ідеї, вмє зарядити власною енергією, переконати, повести за собою. З таких людей викристалізується оновлене суспільство, і все це з Божої ласки та підтримки. І як сказав Святейший Патріарх Філарет: «Ми переможемо, бо з нами правда. А там, де правда, там і Бог, там і перемога!».

Наталя Власюк від імені колективу ДП НАЕК «Енергоатом» та за дорученням керівництва Компанії подякувала всьому Патріархату, Михайлівському монастирю за духовну підтримку, наголосивши, що дії братії монастиря ще від часів Революції Гідності довели, що у нас єдина церква і вона справді народна! Наталя Петрівна вручила Єпископу Агапіту сувенірний подарунок, на якому зображена карта України з позначеними на ній усіма атомними електростанціями. Унизу — вигравірувано: «Український Православний Церкві Київського Патріархату за багатолітню подвижницьку діяльність і високу духовну підтримку прагнень українців до демократії».

Людмила ГАП'ЮК,
фото Миколи ВАРЧИНОГО

Отчет фонда «Энергодар» перед профсоюзниками

В числе текущих вопросов на расширенном совещании профсоюзного комитета Запорожской АЭС был заслушан отчет председателя благотворительного городского фонда «Энергодар» Александра Радецкого, через который трудовой коллектив ЗАЭС в лице профкома оказывает помощь украинским военнослужащим в зоне АТО.

Как в начале этого совещания отметил председатель профкома первичной профсоюзной организации ЗАЭС Николай Захаров, только через благотворительный фонд, в рамках действующего законодательства, есть возможность оказывать гуманитарную помощь. И эта работа, исходя из имеющихся возможностей и ресурсов, ведется на регулярной основе.

Председатель фонда проинформировал актив профкома о деятельности самого фонда, волонтерской инициативы «УАрмия», отчитался об использовании средств.

Он напомнил о том, что волонтерская инициатива началась в мае прошлого года с установки одной палатки возле супермаркета «Сильпо» для сбора продуктов и средств. На протяжении лета волонтеры

возили в зону боевых действий АТО продукты, питьевую воду, обмундирование. Средства на закупку необходимого собирали всем миром. Затем возникла идея зарегистрировать благотворительный фонд, чтобы можно было напрямую работать с предприятиями, получать безлимитные средства и отчитываться за их использование и перед меценатами, и перед налогово-вой службой, и перед общественностью. Так, в августе прошлого года и родился фонд «Энергодар». Профсоюзный комитет ЗАЭС одним из первых выразил желание помогать военнослужащим.

С момента сотрудничества с фондом «Энергодар» профкомом ЗАЭС было перечислено 538 тыс. 59 грн. Из них 258 тысяч — это средства, которые были направлены на оздоровление военнослужа-

щих в/ч 3042. Причем за распределением путевок в профилакторий Запорожской атомной станции следили с особой тщательностью. Возможность оздоровиться получили лишь те военнослужащие, которые прошли «горячие точки» в зоне АТО, заверил руководитель фонда.

В этом году на благотворительную помощь профкомом перечислено уже 150 тыс. грн. Эти деньги прежде всего предназначены на поездки к военным с гуманитарными грузами. Спектр помощи очень широкий: начиная от приобретения влажных салфеток и заканчивая автомобилями, ремонтами грузовиков и прочей техники. Если в самом начале работа фонда была сосредоточена на снабжении военнослужащих защитными средствами (касками, бронжилетами, формой и др.), то сейчас в этом нет острой необходимости — государство, наконец, эту заботу взяло на себя.

Отдельное и важное направление в волонтерской деятельности

сегодня занимает покупка и ремонт автомобилей. Ведь не секрет, что техника, которая есть на «вооруженных» армии, далека от совершенства. Здесь, опять-таки, не осталась в стороне Запорожская АЭС, которая активно помогает в проведении ремонтов, предоставляет и помещения, и специалистов автохозяйства.

Немалые суммы уходят и на запчасти для автомобилей. В среднем, ремонт одного полуманного КамАЗа обходится в более чем 10 тыс. грн. Только для 23-го батальона отремонтировано шесть и куплено три автомобиля.

Кроме того, с начала деятельности фонда для зоны АТО приобрели пять неработающих авто, средняя стоимость которых — от 25 до 50 тыс. грн. Их техническое обслуживание также взяли на себя волонтеры.

Все отчеты о деятельности фонда можно также увидеть на сайте uarmia.com.

Людмила ГОТЫЧ

ПОВЕРТАЙТЕСЯ ЖИВИМИ!

Захисник Вітчизни із «Залізної» бригади

У Валерія Мацюка звичайна біографія. Народився у селі Полонне, закінчив школу, відслужив в армії, свій трудовий шлях розпочав у «Хімзахисті», пізніше працював у фірмі «Західресурссервіс». Має кохану дружину. У родині підраостає двійко дітей. Все, як у звичайній, мирній українській родині...

Валерій навіть не думав, що знову доведеться брати в руки зброю. Але коли над країною нависла небезпека, він зробив свій вибір і без вагань пішов захищати Україну від російського агресора.

Після навчання на полігоні вже 28 грудня був у зоні АТО. Новий 2015-й рік зустрів на фронті, під звуки канонади важкої артилерії, у бліндажі в колі бойових побратимів. Тут були хлопці з Городдя, Рівного, Здолбунова. Швидко здружились, підтримували один одного, як каже Валерій, «всі були, як брати, в бою прикривали один одного спинами». Бо на війні, по той бік миру, свої правила і закони: ціниться дружба, по-братньому ділиться кожний шматок хліба.

Служив В.Мацюк у 24-й механізованій бригаді, яка називалась «Залізною». Це була справді «залізна бригада». Бо стояли у самому пеклі, у полі біля села Кримське. Попереду Сокольніки — село, яке утримували українські нацгвардійці. Позаду, за 4 км — Сміла, там отаборились сепаратисти.

Це було жорстоке протистояння. Йшла боротьба за Бахмутську трасу. Бували дні, коли бойовики «поливали» швальним вогнем з «градів», «ураганів», гаубиць з самого ранку до пізньої ночі, хіба з перервою на перезарядку.

Але вистояли, не схилились. Усі ці 75 днів, які Валерій провів у зоні АТО, він був з Україною у серці.

«Бо хто ж, як не ми, має боронити від агресора свою Вітчизну, родину, своє майбутнє», — каже Валерій.

І ніхто й ніщо не похитнуло цього переконання. На військовій службі він був тривалий час. Спочатку важко було, а потім втягнулись, — розповідає про фронтів будні колишній сапер. Жили у бліндажах, які самі звели у полі. Самі й готували. Новини дізнавались із маленького телевізора, який подарували волонтери. Після перемир'я спокій був декілька днів, а потім знову — стрілянина. Розповів Валерій і про так званий російський гуманітарний конвой, з машин якого бойовики нахабно, не соромлячись людських очей, навіть вдень вивантажували боєприпаси.

...Кулі оминали Валерія. Пробували наздоганяти не раз, виривали зі строю друзів (за час перебування в зоні АТО втратили 9 бойових побратимів). Від бід, вважає, його рятували молитви рідних, близьких.

— Кожен з нас жив з вірою в душі і просив Бога, щоб живим повернутись додому, — розповідає Валерій. — Я хочу щиро подякувати парафіянам Свято-Покровського храму та його настоятелю протоієрею Віталію Боднару, які допомогли за нас.

Безмежна вдячність людям доброї волі, волонтерам, котрі допомогли нам зі спорядженням, тепловізором, продуктами харчування. До речі, тепловізор, придбаний за кошти рівненських атомників, боєць привіз із собою, щоб волонтери-афганці передали тим нашим землякам, які його дуже потребують. Бо військовослужбовців, котрі прибули на зміну, таким приладом нічного бачення вже забезпечили вінницькі волонтери.

Валерій демобілізувався у березні цього року. І як виникла потреба — готовий знову стати на захист рідної держави. Але ще більше чоловік прагне миру, щоб його син Володя та донечка Оля зростали на мирній українській землі.

Лідія ШМИРКО

ВП «РІВНЕНЬКА АЕС»: ІНІЦІАТИВА ПРОФСПІЛКОВОЇ МОЛОДІ

«Профспілка. Її роль у житті працівника»

На таку тему розпочали читати лекції активісти організації молоді первинної профспілкової організації ВП РАЕС для новоприйнятих працівників станції у навчально-тренувальному центрі.

З такою ініціативою організація молоді виступила ще минулого року. Її підтримав генеральний директор РАЕС Павло Павлишин. З допомогою фахівців НТЦ розробили план лекцій, підготували презентацію, лектори пройшли відповідну підготовку.

Перше заняття у рамках вступного курсу «Професія — енергетик» відбулося наприкінці березня. Слухачами стали восьмеро новоприйнятих працівників підприємства. Сергій Омелянець, голова організації молоді, розповів про зародження профспілкового руху у світі, створення Атомпрофспілки України, функції і завдання первинної профспілкової організації РАЕС та організації молоді у її складі.

— Ідея читати такі лекції для новоприйнятих працівників підприємства виникла не випадково, — коментує необхідність проведення занять Сергій Омелянець. — Хотілося ознайомити «новачків» із завданнями і можливостями профспілки ще до того, як перед ними постане питання: вступати чи не вступати. Що таке профспілка, як вона працює, які її повноваження і реальні функції, куди звертатися із запитаннями, які хвилюють? Відповіді на ці питання, а також підготувати і мотивувати людину до активного громадського життя — така основна ідея курсу. Приємно, що цю нашу іні-

ціативу зрозумів і підтримав генеральний директор, пішли назустріч у навчально-тренувальному центрі.

Оцінили лекцію і самі слухачі, більшість з яких — молодь. Вони ставили запитання, вникали в деталі.

Наступне заняття відбудеться в рамках чергового курсу «Професія — енергетик».

Іванна КОВБ
Фото автора

СКЛАДОВІ ВНУТРІШНЬОСПІЛКОВОЇ РОБОТИ

Любителів спорту об'єднує профком

Комісію по культурно-масової і спортивно-оздоровительній роботі возглавляє в профкомі Запорозької АЭС заступник начальника цеха теплової автоматики і измерений по роботі с персоналом Игорь Каранедов.

Игорь Борисович возглавляет эту комиссию с 2007 года. А спортивной работой в цехе он занимается с тех пор, как пришел в ЦТАИ. Результат, как говорится, налицо. В спартакиаде Запорозькой АЭС это подразделение, начиная с 1986 года, практически всегда занимало первые места.

Было время, когда в цехе спортивных соревнований проводилось больше, чем на станции. Это не осталось незамеченным, и председателю комиссии по спорту в цехе предложили возглавить аналогичную комиссию в профкоме станции. На тот момент соревнования проходили по 12-ти видам спорта, сейчас — по 19-ти. Из новых видов за последнее время появились: дартс, пляжный футбол, бадминтон... Рассматривается вопрос о том, чтобы добавить еще один вид — пулевую стрельбу и открыть тир. Так что, возможно, соревнования по этому виду спорта пройдут уже в текущем году.

Итак, задача комиссии — привлечь как можно большее число работников атомной станции к занятиям физкультурой и спортом. А значит, разрабатываются мероприятия, которые проводятся совместно с цеховыми профсоюзными комитетами и комиссиями по спортивно-оздоровительной работе. Все они способствуют укреплению здоровья работников и членов их семей. Комиссия участвует в организации соревнований, контролирует работу оздоровительных групп и секций на спортивных объектах, содействует развитию творческих коллективов, а также созданию коллективов художественной самодеятельности и любительских объединений по интересам.

Отрадно осознавать, что с каждым годом в спортивных мероприятиях участвует все больше и больше людей. Еще 7—8 лет назад спартакиада объединяла порядка 16—17 цехов, а сейчас их число выросло до 30. К участию в спартакиаде ЗАЭС привлечены команды

тепловой электростанции, ОП «Атомэнергомаш», войсковой части 3042, пожарной части и другие.

Чтобы максимально объективно оценивать спортивные достижения команд, соревнования у нас проводятся отдельно — среди подразделений численностью более 500 человек и среди тех, где численный состав персонала менее пятисот. К слову, если раньше многие цеха не имели возможности представить своих спортсменов во всех видах спорта, то теперь они могут объединиться и полноценно участвовать в спартакиаде. Новичкам еще обязательно помогают приобрести корпоративные спортивные костюмы.

Комиссия тесно сотрудничает со спортивно-оздоровительным комплексом и другими спортивными объектами в вопросах и организации, и проведения различных мероприятий. В ее составе всего пять человек, все они представляют различные подразделения станции: это Виктор Диброва, Андрей Пивник, Людмила Федорова и Владимир Сивинский.

В последние годы команды Запорозькой АЭС уверенно лидируют в Спартакиаде Атомпрофсоюза, а в ближайшей перспективе — расширение видов спорта, в которых, будем надеяться, мы также достойно защитим спортивную честь станции.

Лариса ЮРЬЕВА,
фото автора

СПОРТИВНИ ТАЛАНТИ АТОМНОЇ ГАЛУЗІ

Праздник грации и красоты

В Киеве состоялся чемпионат Украины по спортивной аэробике среди юниоров и взрослых.

В соревнованиях приняли участие спортсменки из десяти областей Украины: Киевской, Тернопольской, Львовской, Запорозькой, Харьковской, Житомирской, Херсонской, Одесской, Донецкой и Николаевской.

Команда Николаевской области была представлена восьмью спортсменками города Южноукраинска, все они — учащиеся секции спортивной аэробики ККСС «Олимп».

Команда девчонок, выступая среди юниоров, заняла третье место в номинации «аэро денс» и III место в номинации «фанк аэробика».

На снимке слева направо: Елизавета Крючкова, Елизавета Горбунова, Екатерина Андреева, Алина Кузёв, Виктория Бужор, Анастасия Поборознюк, Инесса Барановская.

Е. СПАНЧАК,
ККСС «Олимп»

Успехи боксеров Южноукраинска

В Николаеве прошёл Всеукраинский турнир по боксу среди юношей 1999—2003 годов рождения, посвященный Дню освобождения Николаева.

В соревнованиях приняли участие 140 боксеров из восьми областей Украины.

Команда Южноукраинского спортклуба «Олимп» была представлена четырьмя боксерами.

Первые места заняли: в весовой категории до 40 кг Андрей Лопатчук (Южноукраинская СШ №3); в весовой категории 44,5 кг Виталий Фуркаленко (Южноукраинская СШ 1).

Второе место в весовой категории 38,5 кг занял Антон Борец (Южноукраинская гимназия №1).

Новая победа желтоводского богатыря

В Днепропетровске состоялся открытый чемпионат области по армлифтингу (силе хвата) и Аполлон Аксело (тяга грифа диаметром 50 мм). Желающих показать свои умения оказалось достаточно много, и в соревнованиях приняли участие 60 спортсменов со всей Днепропетровской области.

Участники мерялись силами в 8 разных категориях. Молодой, но уже известный желтоводский силач Сергей Марченко выступал в категории до 90 кг. И, как всегда, показал блестящие результаты. В армлифтинге он поднял вес, соответствующий званию мастера спорта, и занял I место. При выполнении упражнения «тяга Аполлона» Сергей в первой попытке выполнил результат мастера спорта, во второй — мастера спорта международного

класса, подняв вес 165 кг (!), за что также получил первое место. В обоих упражнениях Сергей Марченко показал абсолютный результат и стал самым сильным в своей категории.

А работник ООО «Восток-Руда» Вадим Дорошенко стал серебряным призером и выполнил норматив кандидата в мастера спорта.

Александра МАХОНЯ, заместитель председателя организации молодежи управления ВостГОКа

БАГАТСТВА УРАНОВОГО КРАЮ

НАДРА КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Геологія завжди була каталізатором розвитку промисловості, адже вона прямо залежить від наявності природних ресурсів. Попередні покоління геологів зробили все, щоб Україна мала достатню ресурсну базу. Це повною мірою стосується і Кіровоградської області.

Насправді, степова і сільськогосподарська Кіровоградщина береже у своїх надрах справжні скарби у вигляді покладів корисних копалин. За різними оцінками, в надрах області зафіксовано понад 30 видів копалин, відкрито від 300 до 340 родовищ, з яких експлуатується загалом третина. Але і ці дані не остаточні, оскільки багато видобувних підприємств припинили або призупинили роботу, лише за останній рік — два.

Як правило, в розрізі геологічної тематики першими на думку спадають назви енергетичних та цінних корисних копалин, яких вистачає і у нас. У Кіровоградській області запаси бурого вугілля, яке цілком виправда-

но вважається одним з найперспективніших енергоносіїв у регіоні, оцінюються в 750 мільйонів тонн, а в межах нині не діючих підприємств колишнього холдингу «Олександрія-вугілля» запаси оцінювалися у 67 мільйонів тонн. Багато це чи мало? Скажімо, найбільші шахти, «Світлопільська» та «Ведмежоярська», мали проектну потужність до одного мільйона тонн бурого вугілля на рік...

Недалеко від Кіровограда, біля села Бовтишки, де сто мільйонів років тому впав один з найбільших в історії Землі метеоритів, знаходиться єдине в Україні родовище горючих сланців, запаси яких оцінюються в кілька мільярдів тонн, проте до його експлуатації ще дуже далеко. Багата область і на водні енергетичні ресурси, оскільки неподалік Світловодська працює Кременчуцька ГЕС, яка виробляє електроенергію на Дніпрі.

Сьогодні стабільно працює лише урановидобувна галузь, тобто Інгільська, Смолінська та Новоколятинська шахти ДП «СхідГЗК»,

які забезпечують до 60 відсотків потреб українських АЕС, а всього в області налічується 16 родовищ уранових руд.

До речі, лише за кілька кілометрів від Інгільської уранової шахти розташоване перспективне Клинцівське родовище золота з запасами до тисяч тонн металу. Там навіть почали будувати шахту, від якої сьогодні не залишилося навіть руїн. Щоб уявити таку кількість, можна згадати, що на момент розпаду СРСР золотий запас країни оцінювався на рівні 300 тонн.

Не розробляється і Полохівське родовище літію в Маловисківському районі, оскільки власниками земельних ділянок встигли стати кілька десятків невідомих людей, тому триває судово-тяганина, причому не на користь місцевої громади, яка внаслідок скорочення видобутку на Смолінській урановій шахті, вкрай зацікавлена в діяльності потужного гірничопереробного комплексу. Зате в Заваллі успішно розробляються поклади графіту, запаси якого оцінюються майже в 130 мільйонів тонн. Чекають свого часу поклади графіту в Петрівському та Олександрійському

районах, практично по сусідству з Жовтими Водами Дніпропетровської області.

На Кіровоградщині є три родовища залізної руди, два з яких розробляються в Петрівському районі. Розвідано 5 родовищ нікелю та кобальту, виявлені запаси хромітових і танталових руд. Крім того, в області виявлені кімберлітові прояви, що може свідчити про наявність покладів алмазів, а також виявлені ознаки присутності багатьох рідкісноземельних металів. Кіровоградщина багата на будівельні матеріали, воду, тобто в її надрах є майже все, щоб створити потужний гірничодобувний і переробний комплекс, але все це стане можливим лише завдяки праці попередніх поколінь геологів та геологорозвідувальних служб. На жаль, на сьогодні від них нічого не залишилося, проте є надія, що в разі розвитку промисловості, який неминуче настає після кризи, держава знайде кошти не лише на розробку відкритих родовищ, а й на продовження дослідження надр і відновлення геологорозвідувальної інфраструктури України.

Сергій ПОЛУЛЯХ

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жиланська, 5-б, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО

Телефон/факс: (044) 590-18-22

E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня

Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ПП «Трейд Інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/б.

Тираж 5000

Ціна договірна